

24 Ιανουαρίου 2014

Βίος και Πολιτεία του Οσίου Σεργίου του Ύρantonεζ :Μία πολιορκία της Λαύρας. Μέρος 12ο τελευταίο

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

IB. Μία πολιορκία της Λάυρας.

Η Λαύρα της Αγίας Τριάδος του Αγίου Σεργίου πολιορκήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου του 1608 από 30.000 Πολωνούς, και Κοζάκους, με αρχηγούς τον Λισόφσκυ και τον Σαπέγα.

Οι υπερασπιστές της ήταν ασυγκρίτως λιγότεροι, περίπου 2.000, με πεσμένο ηθικό μπροστά στην εχθρική υπεροπλία. Μέσα σε γενικό θρήνο τέλεσαν ολονυχτία αγρυπνία την παραμονή της 25 Σεπτεμβρίου κατά την οποία γιορτάζεται ο Όσιος.

Ο Άγιος δεν περίμενε να τελειώσει η ακολουθία. Εμφανίσθηκε στον μοναχό Ποιμένα. Ενώ προσευχόταν στον πολυεύσπλαγχο Σωτήρα και στην πανάχραντη Θεοτόκο, το κελλί του γέμισε φως σαν νάταν ημέρα. Σκέφθηκε ότι οι εχθροί μπήκαν και έκαιγαν το μοναστήρι. Τρέχει έξω από το κελλί, και βλέπει στον τρούλλο του ναού της Αγίας Τριάδος μία πύρινη στήλη που έφθανε στον ουρανό. Κάλεσε αμέσως τους μοναχούς, και τους κοσμικούς, και όλοι θαύμασαν το εξαιρετικό φαινόμενο. Αφου πέρασε λίγη ώρα, η στήλη άρχισε να χαμηλώνει, να μικραίνει, και τέλος σαν πυρακτωμένο σύννεφο μπήκε μέσα στον ναό, από το παράθυρο της εισόδου. Έπειτα εξαφανίσθηκε.

Στο διάστημα αυτό οι πολιορκητές έρραναν το μοναστήρι με αναρίθμητες οβίδες, αλλά η παντοδύναμη δεξιά του Υψίστου το έσωζε. Τα βλήματα έπεφταν σε ακατοίκητες περιοχές, και προκαλούσαν ελάχιστες ζημιές, ενώ υπήρχε σε πολλά σημεία υπερβολικός συνωστισμός των πιστών που κατέφυγαν στην μονή.

Οι εχθροί εκτός από το πυροβολικό, και τις συχνές επιδρομές, με τις οποίες έφθειραν τις δυνάμεις των πολιορκημένων, άρχισαν να σκάβουν υπόγεια σήραγγα κάτω από τα τείχη. Ο Όσιος εμφανιζόταν να περπατεί στις επάλξεις και να αγιάζει τα τείχη. Μία Κυριακή, εμφανίσθηκε στον κανδηναλάπτη Ειρήναρχο και του προείπε μία επικείμενη έφοδο των εχθρών.

Πραγματικά, την επόμενη νύχτα οι Πολωνοί, ενήργησαν μία φοβερή επίθεσι εναντίον της λαύρας, αλλά οι προειδοποιημένοι υπερασπιστές της τους απέκρουσαν με επιτυχία, προξενώντας τους μεγάλες απώλειες.

Οι πολιορκημένοι γνώριζαν για το σκάψιμο κάτω από τα τείχη, δεν μπορούσαν όμως να προσδιορίσουν την θέση της σήραγγος. Έτσι κάθε στιγμή, τους απειλούσε η ολοκληρωτική καταστροφή. Ο καθένας έβλεπε τον θάνατο μπροστά του. Όλοι με βαθιά συναίσθηση κατέφυγαν στον ναό της Αγίας Τριάδος. Όλοι θερμά παρακαλούσαν για την σωτηρία τους. Όλοι μετανούσαν για τις αμαρτίες του. Δεν υπήρχε άνθρωπος που να μην στρεφόταν με απέραντη πίστη προς τα άγια λείψανα των μεγάλων υπερμάχων και ιδρυτών της μονής Σεργίου και Νίκωνος. Όλοι αξιώθηκαν να κοινωνήσουν τα Άχραντα Μυστήρια, το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου.

Στις ζοφερές αυτές ημέρες, ο Όσιος Σέργιος εμφανίστηκε στον αρχιμανδίτη Ιωάσαφ. Του ανήγγειλε ότι ο Κύριος θα τους ελεήσει και θα τους σώσει και τον συμβούλευσε να συνεχίζουν την προσευχή, και την μετάνοια και μετά την απαλλαγή από τον θανάσιμο κίνδυνο.

Ο αρχιμανδίτης Ιωάσαφ παρηγόρησε τους αδελφούς με το όραμα αυτό. Έπειτα από λίγες μέρες αξιώθηκε να ξαναδεί τον Όσιο, την ώρα που έκανε τον μοναχικό του κανόνα, και να ακούσει και άλλα παρηγορητικά λόγια:

-Σήκω και ευχαρίστησε την πανάχραντη Θεοτόκο, γιατί, θερμά προσεύχεται για την σωτηρία σας προς τον Υιό και Θεό Της.

Ο Όσιος εμφανιζόταν όχι μόνο στους υπερασπιστές της μονής, αλλά και στους εχθρούς που την πολιορκούσαν. Έτσι ένας από τους Κοζάκους ήλθε στο μοναστήρι και διηγήθηκε ότι πολλοί στρατηγοί των αντιπάλων έβλεπαν να φωτίζουν στα τείχη δύο φωτόλουστοι στάρετς, που έμοιαζαν με τους θαυματουργούς Αγίους Σέργιο και Νίκωνα. Ο ένας θυμιάζε το μοναστήρι και ο άλλος το ράντιζε με αγιασμό. Μετά απευθύνθηκαν στα στρατεύματα των Κοζάκων μέμφοντάς τους γιατί ενώθηκαν με ετερόδοξους για να καταστρέψουν τον οίκο της Αγίας Τριάδος.

Μερικοί από τους Πολωνούς, άρχισαν να τοξεύουν τους δύο στάρετς, αλλά τα βέλη τους επέστρεφαν και τραυμάτιζαν τους ίδιους. Οι Όσιοι προείπαν και στους εχθρούς την καταστροφή τους. Μερικοί Κοζάκοι τρομαγμένοι από την εμφάνιση των εχθρών και επέστρεψαν στα σπίτια τους, δίνοντας την υπόσχεση να μην ξαναπιάνουν ποτέ τα όπλα εναντίον των ορθοδόξων.

Με την θεία καθοδήγηση οι πολιορκούμενοι κατόρθωσαν να ανακαλύψουν την υπόγεια σήραγγα, που έσκαβαν οι εχθροί. Μερικοί γενναίοι την κατέστρεψαν θυσιάζοντας την ζωή τους. Εκπλήρωσαν έτσι τα θεία λόγια: Μείζονα ταύτης αγάπην ουδείς έχει, ίνα τις την ψυχήν αυτού θη υπέρ των φίλων αυτού (Ιωανν., ιε', 13).

Ο φοβερός ρωσικός χειμώνας ανάγκασε τους εχθρούς να περιορίσουν τις συχνές επιδρομές. Δυσκόλευσε όμως αφάνταστα και τους υπερασπιστές της μονής. Υπέφεραν από την στενότητα του χώρου και την κακή διατροφή. Άρχισε να τους αποδεκατίζει και η αρρώστεια τσίγγα που δημιουργούσε πρίξιμο των σιελογόνων αδένων και εμφάνιση πληγών στα πόδια. Πολλοί, πέθαιναν και οι πολεμιστές απέμειναν διακόσιοι. Το ηθικό τους διαρκώς έπεφτε. Γόγγυζαν και θεωρούσαν υπερβολικά παράτολμο να στείλουν απεσταλμένο στην Μόσχα για βοήθεια. Ο Όσιος Σέργιος εμφανίσθηκε πάλι στην κανδηναλάπτη Ειρήναρχο:

-Πες στους αδελφούς, και σε όλους τους υπερασπιστές ότι σήμερα τα μεσάνυχτα έστειλα εγώ απεσταλμένους στην Μόσχα τους μαθητές μου Μιχαία, Βαρθολομαίο και Ναούμ. Οι εχθροί τους είδαν. Δεν τους συνέλαβαν όμως. Ρωτήστέ τους γιατί δεν τους συνέλαβαν.

Σε μία προσπάθεια επικοινωνίας με τους εχθρούς το όραμα επαληθεύθηκε. Οι Πολωνοί, πραγματικά είδαν τρεις γέροντες καβαλάρηδες να βγαίνουν από το μοναστήρι και να κατευθύνονται προς την Μόσχα. Θεωρούσαν σίγουρη την σύλληψή τους γιατί τα άλογά τους δεν φαίνονταν υγιή. Απατήθηκαν όμως. Καίτοι τους κυνηγούσαν με μανία δεν κατόρθωσαν να τους φθάσουν. Τα άλογα των γερόντων κάλπαζαν τόσο γρήγορα, σαν να πετούσαν. Τα άλογα αυτά ήταν προηγουμένως τυφλά, και τα είχαν εγκαταλείψει έξω από τα τείχη λόγω ελλείψεως τροφής!

Την ίδια μέρα οι Μοσχοβίτες είδαν έναν μοναχό, να οδηγεί μία σειρά από δώδεκα αμάξια γεμάτα ψωμί. Ο μοναχός, κατευθυνόταν προς την μονή των Θεοφανείων, που ήταν μετόχι της λαύρας της Αγίας Τριάδος. Η Μόσχα ήταν και αυτή περικυκλωμένη από εχθρικά στρατεύματα και όλοι απορούσαν πως ο μοναχός, πέρασε ανάμεσα τους ανενόχλητος. Όταν τον ρώτησαν για την κατάσταση της λαύρας, απάντησε:

-Ο Κύριος δεν θα μας εγκαταλείψει στην διάθεση των απίστων. Μη φοβάσθε και μην απελπίζεσθε.

Η ασφυκτική πολιορκία είχε φέρει τους Μοσχοβίτες σε δεινή κατάσταση πείνας. Ο ίδιος τότε ο τσάρος Βασίλειος (1606-1610) και ο πατριάρχης Άγιος Ερμογένης (1606-1612) μόλις πληροφορήθηκαν την άφιξη εφοδίων, παρεκάλεσαν τον οικονόμο της λαύρας ιερομόναχο Αβραάμ Παλίτσιν να πωλεί σε χαμηλή τιμή, στον πεινασμένο λαό, τα αποθέματα που θαυματουργικά έλαβε. Ο ιερομόναχος Αβραάμ έχοντας βαθιά πίστη στον Θεό, και στον Άγιο Σέργιο ικανοποίησε την παράκλησή του. Παρατήρησαν τότε και άλλο εκπληκτικό φαινόμενο. Ενώ τροφοδοτούσαν

άφθονα τον κόσμο, τα αποθέματα της μονής δεν λιγότευαν.

Η λαύρα του Οσίου, εκτός από την υλική βοήθεια στον λαό της Μόσχας πρόσφερε και μία άλλη υπηρεσία για την σωτηρία της Ρωσίας από την εχθρική εισβολή. Ο αρχιμανδρίτης της Διονύσιος και ο οικονόμος Αβραάμ, έγραψαν συγκινητικά γράμματα προς τις ελεύθερες πόλεις της χώρας παρακινώντας τους Ρώσους πατριώτες, που δεν κτύπησε η μάστιγα, να ενωθούν και να συμβάλλουν στην σωτηρία της πίστεως και της πατρίδος.

Στην πόλη Νίζνι Νόβγκοροντ ζούσε ένας κρεοπώλης ο Κοσμάς Μίνιν-Σουκόρουκ. Ο Όσιος Σέργιος του παρουσιάσθηκε σε όραμα και τον διέταξε να συγκεντρώση χρήματα, να συγκροτήση στρατό, και να ελευθερώση την Μόσχα από τους εχθρούς. Όταν ξύπνησε, και συνήλθε ο Κοσμάς άρχισε να σκέπτεται ότι δεν ήταν ο ίδιος καθόλου κατάλληλος στο να στρατολογήει και έτσι παρέμεινε αδρανής. Ο Όσιος εμφανίσθηκε για δεύτερη φορά, αλλά και πάλι ο Κοσμάς έμεινε αναποφάσιτος. Τότε ο Άγιος παρουσιάζεται για τρίτη φορά, και του λέει:

Ο φιλόανθρωπος Θεός, θέλει να ελεήσει τους ορθοδόξους και να τους χαρίση την σωτηρία και την ειρήνη. Για αυτό σου παρήγγειλα να ξεκινήσεις για την απελευθέρωση της ρωσικής γης από τους εισβολείς. Μη φοβάσαι τους δισταγμούς των ηλικιωμένων. Οι νεώτεροι με ενθουσιασμό θα σε ακολουθήσουν. Το ξεκίνημά σου θα στεφθεί από την νίκη.

Ο Κοσμάς ταραχθηκε τόσο με το τελευταίο όραμα, που αρρώστησε. Αργότερα όμως ζήτησε την ευλογία του Αγίου και ανέλαβε με ζήλο τον απελευθερωτικό αγώνα. Άρχισε να στρατολογήει πολλούς νέους, διαθέτοντας όλη του την περιουσία. Οι συμπολίτες του τον ενίσχυσαν και έτσι με την θεία βοήθεια και την ιδιαίτερη επέμβαση του Οσίου Σεργίου η χώρα λυτρώθηκε από τους εχθρούς.

Η λύσις της πολυχρονίου πολιορκίας της λαύρας της Αγίας Τριάδος του Αγίου Σεργίου έγινε την 12η Ιανουαρίου του 1610. Οι ευγνώμονες Ρώσσοι τιμούν την ημέρα αυτή. Την γιορτάζουν με ειδική θεία Λειτουργία και λιτανεία κατά την Κυριακή, που προηγείται από την ημερομηνία αυτή.

[1] Η σημερινή κωμόπολις Γοροντόκ, που βρίσκεται μεταξύ της Μόσχας και της Λαύρας του Αγίου Σεργίου, 13 χιλιόμετρα από την τελευταία.

[2] Το μοναστήρι είχε την εποχή εκείνη δύο τμήματα, ένα για μοναχούς, και ένα για μοναχές.

[3] Όνομα ρωμαϊκό, που σημαίνει· υψηλός η ευυπόληπτος.

[4] Φιννική φυλή, διασκορπισμένη στις επαρχίες Σβιάσκ, Καζάν, Όρενμπουργκ,

Πέρμσκη, Κοστρόμ, και Νιζέγκοροντ.
Ι. Μ. Παρακλήτου Ωρωπού Αττικής, 2006

Πηγή: users.uoa.gr